

uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270) zarządza się, co następuje:

§ 1. Termin obowiązywania przepisów:

- 1) o ogólnych warunkach dostawy węgla kamiennego i brunatnego, brykietów z węgla kamiennego i brunatnego oraz koksu, stanowiących załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 sierpnia 1950 r. w sprawie ogólnych warunków dostaw (Biuletyn PKPG Nr 20, poz. 226 i z 1955 r. Nr 20, poz. 76),
- 2) zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 318 z dnia 4 listopada 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w paliwa stałe (Biuletyn PKPG Nr 37, poz. 188 i z 1954 r. Nr 26, poz. 115) —

przedłuża się do dnia 30 czerwca 1957 r., o ile przed tym terminem nie wejdą w życie przepisy szczegółowe o przydziałach, rozdzielnikach i uzgodnieniach dostaw — zgodnie z przepisem § 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 października 1956 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw i ogólnych warunków dostawy (Monitor Polski Nr 89, poz. 1016) i branżowe warunki dostawy — zgodnie z przepisem § 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 16, poz. 87).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 15 grudnia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

54

ZARZĄDZENIE Nr 16 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 stycznia 1957 r.

w sprawie utworzenia premiewego funduszu dewizowego dla załóg kopalń węgla kamiennego.

Celem podniesienia wydobywania węgla kamiennego, a tym samym stworzenia warunków sprzyjających zwiększeniu eksportu, zarządza się, co następuje:

§ 1. Kopalnie węgla kamiennego, których załogi w okresie od dnia 1 listopada 1956 r. do dnia 31 grudnia 1957 r. wykazują się osiągnięciami na odcinku wydobywania węgla, zostają upoważnione do tworzenia premiewego funduszu dewizowego w wysokości 5 rubli dewizowych za każdą tonnę węgla wydobytego ponad ustalone dla nich kwartalne zadania, nie niższe od założeń narodowego planu gospodarczego.

§ 2. Ustala się następujący tryb wykorzystywania premiewego funduszu dewizowego:

- 1) Kopalnie, które mają osiągnięcia wymienione w § 1, składają w Narodowym Banku Polskim za pośrednictwem Ministerstwa Górnictwa Węglowego wykazy należności dewizowych z tytułu wydobywania węgla ponad ustalone zadania w terminach:
 - a) za okres od I.XI. do 31.XII.56 r. — do 30 stycznia 1957 r.,
 - b) za okresy późniejsze — do dnia 5 miesiąca następującego po kwartale sprawozdawczym.
- 2) Przydzielone z tytułu premiewego funduszu dewizy kopalnie lokują w Narodowym Banku Polskim na odrębnych rachunkach, zwanych „rachunkami dewiz premiewych”.
- 3) Kopalnie pokrywają równowartość złotową postawionych do ich dyspozycji dewiz z własnych środków obrotowych.
- 4) Kopalnie nie są ograniczone w czasie przy wykorzystywaniu postawionego do ich dyspozycji premiewego funduszu dewizowego. Fundusz ten może być wykorzystywany przez kopalnie dowolnie w każdej walucie.
- 5) Premiewy fundusz dewizowy przeznacza się:
 - a) w części na zakup deficytowych urządzeń mających na celu w pierwszym rzędzie podniesienie bezpieczeństwa pracy, a następnie na zakup środków lokomocji dla dowożenia załóg do miejsc pracy,
 - b) w części zaś na zakup urządzeń do produkcji ubocznej, związanej przede wszystkim z rozwojem budownictwa indywidualnego, oraz na zakup atrakcyjnych towarów dla osobistego użytku górników.
- 6) Premiewym funduszem dewizowym dysponuje w poszczególnych kopalniach rada robotnicza lub dyrektor kopalni w przypadku niepowołania rady robotniczej,

§ 3. 1) W ramach posiadanego funduszu dewizowego kopalnie zamawiają wytypowane przez siebie towary bezpośrednio we właściwych jednostkach handlu zagranicznego, które są zobowiązane do realizacji tych zamówień w pierwszej kolejności.

- 2) Jednostki handlu zagranicznego fakturują kopalniom należności za importowane towary w cenach importowych powiększonych o marżę centrali.
- 3) Dla ułatwienia kopalniom dokonywania zamówień, o których mowa w pkt 1, zobowiązuje się jednostki handlu zagranicznego do dostarczania kopalniom katalogów, prospektów i cenników na towary importowane oraz do zorganizowania w kilku ośrodkach niecki węglowej wystaw atrakcyjnych towarów i urządzeń mogących być przedmiotem importu.

§ 4. Kopalnie ewidencjonują zakupione w powyższym trybie towary w cenach krajowych, przy czym ceny te ustala się:

- 1) w odniesieniu do importowanych towarów przeznaczonych na wyposażenie kopalń — w porozumieniu z właściwą jednostką handlu zagranicznego,
- 2) w odniesieniu do towarów konsumpcyjnych przeznaczonych do odsprzedaży górnikom — według cen detalicznych.

§ 5. Upoważnia się kopalnie do:

- 1) odprowadzania na fundusz zakładowy różnicy pomiędzy cenami zakupu towarów importowanych (§ 3 pkt 2) a cenami, o których mowa w § 4, z przeznaczeniem na finansowanie budownictwa mieszkaniowego (dla pracowników),
- 2) prowadzenia w obowiązującym trybie ratalnej sprzedaży górnikom importowanych towarów przemysłowych trwałego użytku po cenach wymienionych w § 4.

§ 6. Na pokrycie premiewego funduszu dewizowego przeznacza się dodatkowo na eksport całość ponadplanowego kwartalnego wydobywania węgla w przemyśle węglowym.

§ 7. Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministrom: Finansów, Handlu Zagranicznego i Górnictwa Węglowego.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz